

vyākaraṇe), Abhinavaśākatāyana (Śabdānuśāsane), Jinendra (Jinendranāyāse), Vāmana (Kāśikāyām), Sarasvatīkaṇṭhābharaṇakāra, Vyāghrapād (ejus vārttika, quod ad Pāṇ. VIII, 2, 1. legitur, citatur)¹, Kuśala (Pañjikā-pradīpe), Sarvavarman.

Codex post annum 1810, quamvis eadem manu, non pari ubique cura exaratus est. (WILSON 150.)

399.

Lit. Bengal. Charta Europ. Foll. 109. Long. 11. Lat. 9. Linn. 19.

Hujus voluminis folia 1-67. *Unādikosham*, vocum suffixis upādicis formatarum thesaurum, a *Rāmaśarman* scriptum, cum commentario continent. (B.) Incipit:

ब्रह्मादिदेवासुरवृन्दवन्दिते पद्मालये शास्त्रिसरोजराजिते ।
कन्दर्पदर्पान्तकपादनीरजे सन्तु प्रणामा वरदोद्दत्तजे ॥
भगवान् पाणिनिर्षानि फणी कात्यायनादयः ।
उज्जहस्तानि रूपाणि तन्यन्ते रामशर्म्मा ॥
त्रिषु भयानके घोरं जङ्घाङ्घ्रिपरिभागके ।
स्त्वावन्मां धीवरे तु स्याद्वाशो दासस्तु धीवरे ॥१॥

Auctor librum, anusṭubh metro scriptum, in capita duo divisit. Atque priore vocabula ea recensentur, quae suffixo vocalico, id est incipiente vocali, formata sunt. Primo loco ea vocabula ponuntur, quae suffixis ab *a* litera incipientibus eademque terminatis derivata sunt, deinde ea, quae suffixorum reliquis vocalibus eodem modo circumscriptorum ope formata sunt. Ut exemplo utar, usque ad distichon 176. vocabula his suffixis terminata recensentur: *a*, *aka*, *anga*, *aṭa*, *aṭha*, *anta*, *atha*, *ana*, *apa*, *amba*, *abha*, *ama*, *aya*, *ara*, *atra*, *ala*, *aśa*, *asa*, *ati*. Inde a 176^b. ad 217. vocabula consonantibus terminata, praecedente in penultima vocali *a* enumerantur. Sequuntur suffixa *á*, *áka*, dist. 265. *i*, etc., dist. 379. *u*, etc. In fine prioris partis (dist. 511.) haec leguntur:

अजादित्यान्तकाण्डोऽत्र कृतः श्रीरामशर्म्मा ।
नानाशास्त्रं समालम्ब्य वालानां बुद्धिवृद्धये ॥

Altera pars, distichis 295. constans, vocabula suffixis consonanticis, i. e. quae a consonanti incipiunt, formata (e. g. *dá-ka*, *pá-ka*, *gar-ga*, *pú-ga*) continent. Etiam haec suffixa ordine alphabetico disposita sunt.

Ut versu supra dato apparet, vocum significationes ubique traduntur. Omnino haec ratio non multum a *Padmanābhadatta* differt, quo auctore *Rāmaśarman* et multo recentior, certoque doctrina inferior est. In explicandis vocabulis passim insignite peccavit.

¹ तद्वैयाकरणवाचिकश्रोत्रियपाठशालामूलं, qua in sententia *vai-yāghrapadya* adjectivum, non substantivum esse, vix est cur moneam.

Inde a fol. 29-67. sequitur commentarius a *Rāma-tarkavāgiśa* compositus. Qui commentarius et brevissimus est, et nihil fere amplius continet, quam derivationem vocabulorum, vix unquam probabilem, sed sexcenties plane absurdam. In radicibus nuncupandis *Vopadevam* auctorem sequitur. Ejusdem commentarii exemplar, hoc seculo ineunte exaratum, in codice E.I.H. 987. reperitur.

Haec voluminis pars post annum 1820 satis nitide exarata est. (WILSON 410^a.)

400.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 55. Long. 12½. Lat. 4. Linn. 7.

Idem liber sine commentario. (A.) Post distichon 110. disticha 5½. e praecedentibus repetita sunt, quo fit, ut inde ab eo loco usque ad prioris partis finem numeri in utroque exemplari differant.

Codex hoc seculo ineunte exaratus est. (WILSON 251.)

401.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 133. Long. 20½. Lat. 4. Linn. 7.

Padmanābhadattae grammatica Sanskritica, *Supadma* appellata. Liber in lectiones quinque divisus est, quae singulae quatuor capita habent. Incipit:

प्रणम्य परमं देवं देवीं वाचमृषीन् गुरुन्
पद्मनाभः स्फुटं पूर्णं भाषाया आह लक्षणं ॥

अथ विवरणञ्च तस्य शब्दानुशासनेन पाणिनीयादिशब्दस्मृतिरूपलक्ष्य सौकर्योपाधये प्रतिसंस्कृतस्य शब्दलक्षणस्य etc.

Auctor in universum scholam Pāṇinīyam sequitur, ejusque terminos technicos usurpat, aphorismos tamen maximam partem novos invenit, et in rerum dispositione ab ea differt. Idem aphorismorum interpretationem scripsit. *Padmanābhadatta* in lexico suo quum et *Ujjvaladattam* et *Medinikaram* laudet, ipse vero a *Bhaṭṭoji* uno citetur, non ante seculum quintum decimum floruisse mihi videtur.

I. Regulae euphonicae fol. 15^a; II. De usu casuum et declinatione fol. 35^b; III. De verbo fol. 68^b; IV. De suffixis kṛit appellatis fol. 95^b; V. De compositione et derivatione secundaria fol. 133^b.

Ad hanc grammaticam suffixorum upādicorum recensio pertinet, ab eodem auctore composita. De qua sis ea conferas, quae in *Ujjvaladattae* praefatione dicta sunt.

Codex anno 1828 exaratus est. In foliis numerandis scriba ९९ et १२५ praeteriit, nihil tamen deficit. (WILSON 12.)